

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

15648 *Llei orgànica 8/2012, de 27 de desembre, de mesures d'eficiència pressupostària en l'Administració de justícia, per la qual es modifica la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial.*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei orgànica.

Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei orgànica següent i jo la sanciono.

PREÀMBUL

I

En el context econòmic actual, es fa imprescindible garantir la prestació dels serveis públics essencials mitjançant l'adopció de mesures que millorin l'eficiència de totes les administracions públiques, inclosa l'Administració de justícia.

Per això es proposa una reforma de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, que garanteixi la prestació del servei públic elevant els nivells de professionalització de la carrera judicial. Es pretén possibilitar que en la pràctica totalitat dels casos les resolucions judicials les dictin els membres integrants de la carrera judicial i que l'actuació de jutges substituïts i magistrats suplents sigui excepcional, davant circumstàncies de necessitat acreditada i motivada, de manera que es presti un servei més professionalitzat als ciutadans.

II

Actualment la cobertura d'absències, vacants i de mesures de reforç en els òrgans judicials col·legiats es fa mitjançant la crida dels anomenats magistrats suplents. Davant d'això, resulta convenient establir que aquesta mateixa funció la puguin dur a terme els membres de la carrera judicial, de manera voluntària i retribuïda, a través de comissió de serveis sense rellevament de funcions, principalment. Això els ha de permetre, a més, adquirir experiència pel que fa al funcionament i l'organització d'aquests òrgans.

La reforma estableix també altres possibilitats dirigides al fet que les suplències les cobreixin els membres integrants de la carrera judicial en sintonia amb el que disposa l'article 298.1. Així, en primer terme, es preveu la possibilitat que els membres de la carrera judicial assumeixin voluntàriament aquestes tasques; si no és el cas, s'han de cridar els jutges d'adscripció territorial i, a continuació, els integrants de la carrera amb menys càrrega de treball en el territori respectiu que ho poden ser per decisió dels presidents de tribunals superiors o, si s'escau, dels presidents d'audiències provincials. Amb això es pretén contribuir a una distribució més gran i més adequada de les esmentades càrregues de treball entre òrgans, garantir l'exercici professional de la funció jurisdiccional tant com es pugui, minorar la despesa que genera la substitució no professional, a més de dotar els presidents esmentats d'instruments l'ús encertat dels quals els faci factible donar solució a les diferents contingències que poden afectar l'òrgan del qual són principals responsables, sense que aquesta mesura suposi un detriment o desatenció en l'òrgan de procedència, en consideració, precisament, tant a la menor tasca de la persona cridada –determinada mitjançant les dades objectives que consten en el Servei d'Inspecció–, com a la inexistència d'assenyalaments no compatibles.

Només i de manera excepcional, quan no sigui possible la formació de sala amb un jutge o magistrat de carrera, es pot recórrer a la figura del magistrat suplent no integrant d'aquesta, la crida del qual queda condicionada a l'existència de disponibilitat pressupostària.

Per donar compliment a tot això, els referits presidents han d'elaborar sengles llistes amb membres de la carrera judicial que ja sigui voluntàriament, ja per fer front a una menor càrrega de treball, puguin ser objecte de crida al llarg de l'any, per l'ordre que s'estableixi. Aquestes relacions les ha d'aprovar la sala de govern respectiva en funció de les circumstàncies que correspongui valorar i s'han de remetre al Consell General del Poder Judicial, el qual, en l'exercici de les seves competències i fent igualment les valoracions que cregui oportunes i en els termes que consideri, les ha d'aprovar definitivament.

III

Pel que fa als òrgans unipersonals, si bé la regulació prèvia a aquesta reforma limita a supòsits excepcionals la crida a jutges substituïts per cobrir les vacants o absències de jutges titulars, la pràctica habitual fa que es recorri a la figura del jutge substituït freqüentment; això com a conseqüència de diversos factors, com ara la falta d'una previsió de cobertura de vacants adequada o l'existència de solapaments en els assenyalaments. Per això, amb el mateix objectiu de garantir la justícia professional i reduir la interinitat, resulta imprescindible reforçar aquest règim amb mesures que garanteixin les substitucions entre professionals. Així, es modifiquen els articles 210 i 211 per establir un ordre reglat i objectiu dels membres de la carrera judicial que s'han de cridar a cobrir substitucions. Dins d'aquest, s'estableix la necessitat d'elaborar plans o calendaris anuals de substitució entre jutges i magistrats professionals que voluntàriament hi vulguin participar, que evitin, a través d'una previsió adequada, l'existència d'assenyalaments solapats respecte dels qui s'hagin de substituir entre si.

Amb aquesta solució es busca, en primer terme, aconseguir que la pràctica totalitat de substitucions i suplències que es facin en el si de la carrera judicial en òrgans unipersonals les cobreixin jutges i magistrats professionals, i garantir així una justícia professional a canvi d'una retribució actualitzada; en segon, la realització de l'ajust pressupostari exigint per la conjuntura econòmica actual, sense que això suposi una notable minva apreciable en el servei que es presta als ciutadans.

IV

Amb el mateix propòsit es revisa la regulació dels reforços judicials que preveu l'article 216 bis, i s'estableix una coordinació més gran entre el Consell General del Poder Judicial i el Ministeri de Justícia a l'hora de determinar les necessitats i racionalitzar la despesa. De la mateixa manera, s'atorga preferència a la realització de reforços per jutges i magistrats titulars, mitjançant comissió de servei, i es recull la possibilitat d'acordar l'adscripció –en qualitat de jutges de suport– dels jutges d'adscripció territorial, els jutges en expectativa de destinació o els jutges en pràctiques. Només excepcionalment, de manera motivada i si hi ha dotació pressupostària, es poden designar jutges substituïts no professionals.

V

Alhora, convé canviar la denominació que actualment utilitza la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, a l'article 308, en denominar «jutges adjunts» els aspirants aprovats que no es poden nomenar jutges titulars d'òrgans judicials. En realitat, es tracta de «jutges en expectativa de destinació», tal com els denomina el Reglament 2/2000, de 25 d'octubre, de jutges adjunts, aprovat com a annex de l'Acord del Ple del Consell General del Poder Judicial de 25 d'octubre de 2000, i responen a una situació conjuntural de falta de places vacants que impedeix que puguin accedir de manera immediata a la titularitat d'un òrgan

judicial. Es proposa, per tant, corregir la denominació actual i donar solució a la problemàtica que plantegen, atorgant-los preferència en la realització de plans de reforç en jutjats amb la modificació correlativa de l'article 216 bis.

VI

Respecte a l'Escola Judicial, es defineixen les diferents fases que comprèn el curs de selecció que s'hi porta a terme, i es distingeix entre una fase teòrica de formació multidisciplinària, un període de pràctiques tutelades en diferents òrgans de tots els ordres jurisdiccionals (jutges adjunts) i un període en què els jutges en pràctiques han d'exercir funcions de substitució i reforç. A més, es condiciona a la superació de cada fase l'accés a la següent, de manera que no es pugui començar cap pràctica sense haver superat la fase teòrica, ni es puguin fer les tasques de substitució i reforç que ara s'estableixen si prèviament no s'ha superat la fase de pràctiques tutelades. I és que, efectivament, es preveu el desenvolupament d'una tercera fase de culminació de la formació inicial en la qual, després d'haver aprovat el període de pràctiques tutelades, els futurs jutges han de dur a terme funcions de substitució i reforç en jutjats i tribunals, tasca que ha de valorar igualment la mateixa Escola Judicial després de l'informe que han d'elaborar els presidents de tribunals superiors de justícia, als únics efectes d'avaluar-ne la dedicació i el rendiment. D'aquesta manera es pretén garantir una formació plena i adequada dels nous jutges, i possibilitar una integració gradual en l'exercici de funcions jurisdiccionals.

VII

D'altra banda, es flexibilitza la composició actual de les audiències provincials per permetre l'existència d'un nombre superior de magistrats en una sola secció. Això ha de permetre crear futures places judicials gairebé sense cost econòmic, amb el consegüent reforç de magistrats allà on sigui especialment necessari i, alhora, ha de facilitar la unificació de criteris dins dels òrgans esmentats.

VIII

En el context actual d'austeritat pressupostària, és difícil afrontar la creació d'unitats judicials, que d'altra banda l'experiència demostra que no suposen una necessària millora en l'eficiència i la gestió del servei públic. Tot i el gran increment d'aquestes unitats judicials els últims anys –920 des de 2004 amb una inversió de 31 milions d'euros en dotacions–, no s'ha aconseguit reduir la litispèndia d'assumptes en determinats nuclis, com tampoc els temps de resposta del sistema judicial en el seu conjunt. Per això s'estan elaborant noves fórmules que millorin definitivament l'eficiència del sistema amb un nou model d'organització judicial. Mentrestant, s'han d'adoptar solucions que permetin augmentar la presència de jutges i magistrats amb menys cost que el que provocarien els remeis posats en pràctica fins ara.

En aquest marc, es potencia la figura del jutge d'adscripció territorial que actualment preveu l'article 347, atès que aporta gran flexibilitat al sistema perquè se'l pot cridar per cobrir vacants o prestar tasques de suport a jutjats o tribunals que pateixin una especial càrrega de treball. Per això es reforça encara més el seu paper mitjançant la modificació de les limitacions temporals que establia el precepte esmentat, amb vista a una millora del servei en uns moments difícils en què això és el que cal.

IX

Finalment, el Reial decret llei 20/2012, de 13 de juliol, de mesures per garantir l'estabilitat pressupostària i de foment de la competitivitat, va establir un conjunt de mesures per millorar l'eficiència de les administracions públiques en l'ús dels recursos públics, per tal de contribuir a la consecució de l'inexcusable objectiu d'estabilitat

pressupostària, d'un 3% de dèficit sobre el PIB l'any 2014, derivat del marc constitucional i de la Unió Europea.

Es tracta de mesures que s'han d'adoptar de manera conjunta per oferir un canvi estructural i coherent que permeti, contemplat en la seva totalitat, la satisfacció dels esmentats objectius d'austeritat i eficiència.

En línia amb el que disposa el Reial decret llei esmentat s'imposa una adequació de la Llei per ajustar-la al gruix de mesures aplicables a les administracions públiques i els empleats públics al seu servei, sense desconèixer les dificultats que això comporta davant la transcendència i rellevància constitucional del servei que presta l'Administració de justícia i la seva funció essencial de donar suport a un poder de l'Estat.

Article únic. *Modificació de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial.*

La Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, queda modificada de la manera següent:

U. Es modifica l'apartat 3 de l'article 81, que queda redactat de la manera següent:

«3. De la mateixa manera, quan així ho aconselli la millor Administració de justícia, les seccions de l'audiència poden estar formades per quatre o més magistrats.»

Dos. S'afegeix un segon paràgraf a l'ordinal quart de l'apartat 1 de l'article 152, que queda redactat de la manera següent:

«Així mateix, prendre coneixement, aprovar provisionalment i remetre al Consell General del Poder Judicial per a la seva aprovació definitiva, en els termes i, si s'escau, amb les correccions que corresponguin, la relació de jutges i magistrats proposats de conformitat amb el que preveuen els tres primers apartats de l'article 200 de la present Llei, així com vetllar pel seu compliment.»

Tres. S'afegeix un número 4 a l'apartat 2 de l'article 152, que queda redactat de la manera següent:

«4. Prendre coneixement dels plans anuals de substitució elaborats per les juntes de jutges, aprovar-los provisionalment en els termes i, si s'escau, amb les correccions que corresponguin i remetre'ls al Consell General del Poder Judicial per a la seva aprovació definitiva. A més, han de vetllar pel seu compliment.»

Quatre. S'afegeix un apartat d) al número 2 de l'article 168, que queda redactat de la manera següent:

«d) Vetllar per la correcta execució de les substitucions i dels plans anuals de substitució en els termes que preveu aquesta Llei, resoldre amb caràcter governatiu intern les qüestions que es plantegin i corregir les irregularitats que es puguin produir adoptant les mesures necessàries i promovent, si s'escau, l'exigència de les responsabilitats que corresponguin.»

Cinc. S'afegeix un apartat 6 a l'article 170, que queda redactat de la manera següent:

«6. Correspon a la junta de jutges elaborar els plans anuals de substitució entre jutges titulars a què es refereix l'article 211 per a la seva remissió a la sala de govern.»

Sis. Es modifica l'article 199, que queda redactat de la manera següent:

«1. Quan no assisteixin magistrats en un nombre suficient per constituir sala a les audiències provincials o els tribunals superiors de justícia, hi han de concórrer

per completar-la els membres de la carrera judicial que designi el president de l'òrgan col·legiat respectiu, per l'ordre i de conformitat amb les regles següents:

En primer lloc, s'han de cridar els magistrats del mateix òrgan que constin en la relació de suplents professionals als quals es refereix l'article següent, començant pels de la mateixa secció, si n'hi ha, i a continuació s'ha de cridar la resta sempre que es trobin lliures d'assenyalament.

En segon, els jutges i magistrats aliens a l'òrgan que constin en la relació de membres de la carrera judicial als quals es refereix l'article següent, per l'ordre que s'hi estableixi.

En tercer, el president del tribunal superior de justícia, per iniciativa pròpia, o a proposta del president de l'audiència provincial respectiva en la qual no es pugui constituir sala, ha de cridar els jutges d'adscripció territorial a què es refereix l'article 347 bis.

En quart, el president del tribunal superior o, si s'escau, el president de l'audiència provincial respectiva ha de cridar els membres de la carrera judicial de l'ordre corresponent que tinguin menys càrrega de treball en el territori respectiu, de conformitat amb les dades que constin en el Servei d'Inspecció, sempre que no hi hagi incompatibilitat d'assenyalaments.

En cinquè lloc, els del mateix òrgan en el torn que s'estableixi, en el qual es prefereixen els que es trobin lliures d'assenyalament i, entre aquests, els més moderns.

En últim terme i excepcionalment, quan no sigui possible la formació de sala amb un membre de la carrera judicial de conformitat amb això i hi hagi disponibilitat pressupostària, s'ha de cridar un magistrat suplent no professional de conformitat amb el que preveu aquesta Llei.

2. A l'Audiència Nacional i al Tribunal Suprem, quan no assisteixin magistrats en un nombre suficient per constituir sala, hi han de concórrer per completar-la altres magistrats que designi el president de la sala o, si s'escau, del tribunal respectiu, d'acord amb un torn en què es prefereixen els que es trobin lliures d'assenyalament i, entre aquests, els més moderns. Si no n'hi ha, aquells han de cridar un magistrat suplent de conformitat amb el que preveu el número 2 de l'article següent.

3. Tots els dubtes que puguin sorgir en l'aplicació de les regles anteriors s'han de resoldre donant preferència en tot cas a la substitució professional entre membres de la carrera judicial i atenent el criteri de màxim aprofitament dels recursos públics.

4. Les crides que tinguin lloc de conformitat amb el que estableix aquest precepte s'han de retribuir en els casos i la quantia que es determinin per reglament. En cap cas ho han de ser quan la càrrega de treball assumida per la persona cridada, computada juntament amb la del seu òrgan de procedència, no arribi al mínim fixat segons els criteris tècnics establerts pel Consell General del Poder Judicial.

5. El cost total de les crides anuals no pot sobrepassar el límit fixat anualment en els pressupostos del Ministeri de Justícia. A aquest efecte, el Ministeri esmentat, després de l'aprovació de la corresponent llei de pressupostos generals de l'Estat, ha de comunicar al Consell General del Poder Judicial aquest límit, el qual ha de vetllar pel seu compliment estricte.

6. El Consell General del Poder Judicial abans del dia u de gener ha d'haver aprovat les relacions a què es refereixen els apartats anteriors, que li hagin tramès les sales de govern corresponents d'acord amb el que disposa l'article 152 d'aquesta Llei.

7. Dins dels límits de la crida o adscripció, els magistrats designats han d'actuar, com a membres de la sala que siguin cridats a formar, amb els mateixos drets i deures que els magistrats titulars.»

Set. Es modifica l'article 200, que queda redactat de la manera següent:

«1. Als tribunals superiors de justícia i a les audiències provincials s'hi ha d'elaborar anualment una relació de membres de la carrera judicial que voluntàriament vulguin participar per ser cridats a completar sala. La relació ha de contenir, per a cada ordre jurisdiccional, la prelación amb què s'hagin de fer les crides.

En tot cas, els sol·licitants d'integrar aquesta relació han de justificar, en el moment de la sol·licitud, l'estat de l'agenda d'assenyalaments i litispèndia d'assumptes de l'òrgan de què són titulars, així com el número i la raó de les resolucions pendents de dictar que els corresponen.

2. Als efectes del que preveu l'article anterior hi pot haver al Tribunal Suprem, a l'Audiència Nacional, als tribunals superiors de justícia i a les audiències provincials una relació de magistrats suplents no integrants de la carrera judicial, que han de ser cridats a formar sala segons la prelación que s'estableixi dins de cada ordre o ordres jurisdiccionals per al qual hagin estat nomenats.

Per a la seva crida s'ha de respectar la disponibilitat pressupostària i la prioritat que estableix l'article anterior, sense que mai pugui concórrer a formar sala més d'un magistrat suplent.

3. Correspon als presidents de les audiències provincials i tribunals superiors de justícia elaborar les dues relacions, tant de titulars com de suplents no professionals, que han de preveure la prelación de crides i les han de trametre a la sala de govern respectiva per a la seva aprovació provisional. Un cop verificada aquesta aprovació s'han d'eleva al Consell General del Poder Judicial per a l'aprovació definitiva en els termes que corresponguin.

4. Els membres de la carrera judicial jubilats per edat que siguin nomenats per exercir la funció esmentada tenen la consideració i el tractament de magistrats emèrits. Poden romandre en aquesta situació fins als 75 anys, i tenir el tractament retributiu de magistrats suplents.

5. Els magistrats del Tribunal Suprem, una vegada jubilats, són designats magistrats emèrits en el Tribunal Suprem quan així ho sol·licitin, sempre que compleixin els requisits establerts legalment i d'acord amb les necessitats de reforç a la sala corresponent.»

Vuit. Es modifica l'article 210, que queda redactat de la manera següent:

«1. Les substitucions de jutges i magistrats en òrgans judicials unipersonals es regeixen per les regles i l'ordre de prelación següents:

a) Pel seu ordre, els qui participin voluntàriament en els plans anuals de substitució.

En tot cas, els sol·licitants d'integrar aquesta relació han de justificar, en el moment de la sol·licitud, l'estat de l'agenda d'assenyalaments i litispèndia d'assumptes de l'òrgan de què són titulars, així com el número i la raó de les resolucions pendents de dictar que els corresponen.

b) Si hi ha compatibilitat en els assenyalaments, s'ha de cridar el substitut ordinari o natural del substituït corresponent, segons el que proposi la junta de jutges i aprovi la sala de govern respectiva.

c) A continuació, s'han de cridar per l'ordre següent: els jutges d'adscripció territorial als quals es refereix l'article 347 bis que es trobin disponibles, començant pel més antic en l'escalafó; els jutges en expectativa de destinació que regula l'article 308.2 per la mateixa prelación; i els jutges que estiguin fent pràctiques de conformitat amb l'article 307.2 d'aquesta Llei per l'ordre que a aquest efecte hagi establert l'Escola Judicial.

d) En quart lloc, cal atenir-se al règim de substitucions que preveu l'article següent respecte a la resta de membres de la carrera judicial del mateix partit judicial.

e) En tot cas i sense subjecció a l'ordre referit en els apartats anteriors d'aquest número, es pot prorrogar la jurisdicció d'un altre jutjat, de conformitat amb el que preveu aquesta Llei.

f) En últim terme i esgotades les possibilitats anteriors, s'ha de procedir a la crida d'un substitut no professional de conformitat amb el que preveu l'article 213 d'aquesta Llei.

2. Els plans anuals de substitució a què es refereix el número anterior consisteixen en l'elaboració de calendaris en els quals s'han de fixar torns rotatoris de substitució i s'han de coordinar els assenyalaments i les funcions de guàrdia, de manera que quedi assegurada la disponibilitat dels jutges i magistrats titulars que voluntàriament hi participin per cobrir de forma immediata les absències que hi pugui haver. La previsió de les substitucions s'ha de fer, en tot cas, de conformitat amb les preferències que estableix l'article següent.

3. Els plans anuals de substitució s'han d'elaborar a proposta de les juntes de jutges corresponents i s'han de trametre a la sala de govern respectiva per a la seva aprovació provisional, que s'ha de portar a terme, si s'escau, amb l'audiència prèvia de la fiscalia corresponent a fi de coordinar en la mesura que sigui possible els assenyalaments que afectin procediments en els quals les lleis prevegin la seva intervenció. Un cop verificada aquesta aprovació provisional, s'han d'elevat al Consell General del Poder Judicial per a l'aprovació definitiva en els termes que corresponguin.

4. Els jutges degans, els presidents d'audiències provincials, els tribunals superiors de justícia i l'Audiència Nacional han de vetllar, en l'àmbit de les seves competències respectives, per l'execució exacta del règim de substitucions que preveu aquest precepte i, especialment, dels plans anuals de substitució.

5. El Consell General del Poder Judicial, d'ofici o a instància de qualsevol dels anteriors, ha de procedir a adoptar les mesures corresponents en cas d'incompliment del règim de substitucions que preveu aquest precepte. També ha d'adoptar les mesures que siguin necessàries per corregir qualsevol disfunció que es pugui esdevenir en l'execució dels plans anuals de substitució.»

Nou. Es modifica l'article 211, que queda redactat de la manera següent:

«Als efectes del que preveuen els apartats 1.b) i 1.d) de l'article anterior, s'observen les regles següents:

1a Els jutges de primera instància i d'instrucció, mercantils, penals, de violència sobre la dona, contenciosos administratius, de menors i socials se substitueixen entre si a les poblacions on n'hi hagi diversos del mateix ordre jurisdiccional en la forma que acordi la sala de govern del tribunal superior de justícia, a proposta de la junta de jutges.

Si és el degà el que ha de ser substituït les seves funcions les ha d'exercir el jutge que el substitueixi en el jutjat de què aquell sigui titular, de conformitat amb el que disposa el paràgraf anterior, o, si s'escau, el més antic en el càrrec.

2a Quan en una població no hi hagi un altre jutge de la mateixa classe la substitució correspon a un jutge de classe diferent.

3a També substitueixen els de diferent ordre jurisdiccional, fins i tot quan hi hagi diversos jutges pertanyents al mateix, quan s'esgotin les possibilitats de substitució entre ells.

4a Correspon als jutges de primera instància i instrucció la substitució dels jutges dels altres ordres jurisdiccionals i dels jutges de menors, quan no hi hagi possibilitat que la substitució s'efectuï entre els del mateix ordre.

5a La substitució dels jutges penals correspon, en el cas de l'article 89, als de primera instància. En els altres casos, els jutges penals i, igualment, els de primera instància i instrucció són substituïts pels jutges mercantils, de menors, contenciosos

administratius i socials, segons l'ordre que estableixi la sala de govern del tribunal superior de justícia.

6a Els jutges de violència sobre la dona són substituïts pels jutges d'instrucció o de primera instància i instrucció, segons l'ordre que acordi la sala de govern del tribunal superior de justícia respectivament.»

Deu. Es modifica l'article 212, que queda redactat de la manera següent:

«1. Quan sigui aconsellable per despatxar millor els assumptes, atesa l'escassa càrrega de treball d'un jutjat d'una altra localitat del mateix grau i ordre del que hagi de ser substituït, el president del tribunal superior de justícia ha de prorrogar, prèvia audiència, la jurisdicció del titular d'aquell, qui ha d'ocupar els dos càrrecs amb dret a la retribució corresponent dins de les previsions pressupostàries en els termes que s'estableixin per reglament.

En tot cas, qualsevol titular d'un jutjat del mateix grau i ordre del que hagi de ser substituït pot sol·licitar al president del tribunal superior de justícia que se li prorrogui la jurisdicció a fi d'ocupar els dos càrrecs, amb el mateix dret a la retribució que preveu el paràgraf anterior.

2. Les pròrrogues de jurisdicció s'han de comunicar, per conducte de la sala de govern respectiva, al Consell General del Poder Judicial perquè les aprovi, sense perjudici de començar a acomplir-les, si així ho acorda motivadament el president.»

Onze. Es modifica l'article 213, que queda redactat de la manera següent:

«1. Només en casos excepcionals, quan no sigui possible la substitució per un membre de la carrera judicial o per un jutge en pràctiques de conformitat amb el que preveuen els articles precedents, exerceix la jurisdicció amb la mateixa amplitud que si fos titular de l'òrgan un jutge substituït.

2. Els jutges substituïts es nomenen de la mateixa manera que els magistrats suplents i se sotmeten al mateix règim jurídic.

3. En el cas que hi hagi diversos substituïts nomenats per a la localitat i l'ordre jurisdiccional corresponent, s'han de cridar per l'ordre de prelación que estableixi el nomenament.

4. En cap cas correspon cridar jutges substituïts sense constatar prèviament l'existència de disponibilitat pressupostària.

5. El Govern ha de determinar per reglament la remuneració dels jutges substituïts dins de les previsions pressupostàries.»

Dotze. Es modifica l'article 214, que queda redactat de la manera següent:

«Els jutges han de dur a terme les funcions inherents al seu jutjat, tant en qualitat de titulars com en expectativa de destinació o de suport, i al càrrec que substitueixin.

Les substitucions professionals, quan es produeixin, es retribueixen en els casos i la quantia que es determinin per reglament.»

Tretze. Es modifica l'article 215, que queda redactat de la manera següent:

«Els jutges de pau són substituïts pels respectius jutges substituïts.»

Catorze. Es modifica l'article 216 bis, que queda redactat de la manera següent:

«1. Quan el retard excepcional o l'acumulació d'assumptes en un determinat jutjat o tribunal no es puguin corregir mitjançant el reforçament de la plantilla de l'oficina judicial o l'exempció temporal de repartiment que preveu l'article 167.1, el Consell General del Poder Judicial pot acordar mesures excepcionals de suport

judicial consistents en l'adscripció de jutges i magistrats titulars d'altres òrgans judicials mitjançant l'atorgament de comissions de servei.

2. Els presidents dels tribunals superiors de justícia poden proposar com a mesura de suport l'adscripció obligatòria, en règim de comissió sense rellevament de funcions, dels jutges i els magistrats titulars d'òrgans que tinguin una càrrega de treball escassa de conformitat amb els criteris tècnics que estableixi el Consell General del Poder Judicial. Aquesta comissió no es retribueix, encara que s'hagi aprovat, si la càrrega de treball assumida per la persona adscrita, computada juntament amb la del seu òrgan de procedència, no arriba al mínim establert en els criteris tècnics esmentats.

3. També es pot acordar l'adscripció en qualitat de jutges de suport, per aquest ordre, dels jutges d'adscripció territorial a què es refereix l'article 347 bis, dels jutges en expectativa de destinació de conformitat amb l'article 308.2, dels jutges que estiguin fent pràctiques de conformitat amb l'article 307.2 i excepcionalment de jutges substituïts i magistrats suplents.

4. Qui participi en una mesura de suport en règim de comissió de servei sense rellevament de funcions queda exempt, llevat de petició voluntària, de fer les substitucions que li puguin correspondre en l'òrgan del qual sigui titular, de conformitat amb el pla anual de substitució.

5. L'aprovació per part del Consell General del Poder Judicial de qualsevol mesura de suport requereix l'aprovació prèvia del Ministeri de Justícia, que únicament s'hi pot oposar per raons de disponibilitat pressupostària, tot això dins del marc que estableixi el protocol que anualment han de subscriure tots dos als efectes de planificar les mesures d'aquest tipus que sigui possible adoptar.

6. Si la causa del retard té caràcter estructural, el Consell General del Poder Judicial, juntament amb l'adopció de les mesures provisionals esmentades, ha de formular les propostes oportunes al Ministeri de Justícia o a les comunitats autònomes amb competències en la matèria, amb vista a l'adequació de la plantilla del jutjat o tribunal afectat o a la correcció de la demarcació o planta que correspongui.»

Quinze. Es modifica l'article 307, que queda redactat de la manera següent:

«1. L'Escola Judicial, configurada com a centre de selecció i formació de jutges i magistrats dependent del Consell General del Poder Judicial, té com a objecte proporcionar una preparació integral, especialitzada i d'alta qualitat als membres de la carrera judicial, així com als aspirants a ingressar-hi.

L'Escola Judicial porta a terme la coordinació i la impartició de l'ensenyament inicial, així com de la formació contínua, en els termes que estableix l'article 433 bis.

2. El curs de selecció ha d'incloure necessàriament: un programa teòric de formació multidisciplinària, un període de pràctiques tutelades en diferents òrgans de tots els ordres jurisdiccionals i un període en què els jutges en pràctiques duen a terme funcions de substitució i reforç. Només la superació de cadascun d'aquests possibilita l'accés al següent.

3. Superada la fase teòrica de formació multidisciplinària, s'inicia el període de pràctiques. En la primera fase, els jutges en pràctiques tutelades, que es denominen jutges adjunts, exerceixen funcions d'auxili i col·laboració amb els seus titulars. En aquest període les seves funcions no poden passar de la redacció d'esborranys o projectes de resolució que el jutge o ponent pot assumir, si s'escau, amb les modificacions que consideri pertinents. També poden dirigir vistes o actuacions sota la supervisió i direcció del jutge titular.

4. Superada així mateix aquesta fase de pràctiques tutelades, hi ha un període obligatori en el qual els jutges en pràctiques aconsegueixen tasques de substitució i reforç de conformitat amb el que preveuen els articles 210 i 216 bis, i

tenen preferència sobre els jutges substituïts en qualsevol crida per a l'exercici d'aquestes funcions.

En aquesta última fase exerceixen la jurisdicció amb la mateixa amplitud que la dels titulars de l'òrgan judicial i queden a disposició del president del tribunal superior de justícia corresponent, qui ha d'elaborar un informe sobre la dedicació i el rendiment en l'exercici de les seves funcions, perquè el valori l'Escola Judicial.

El Consell General del Poder Judicial i els presidents dels tribunals superiors de justícia vetllen perquè l'exercici d'aquestes tasques tingui lloc, preferentment, en òrgans judicials de característiques similars als que després els jutges en pràctiques puguin ser destinats.

5. La durada del període de pràctiques, les seves circumstàncies, la destinació i les funcions dels jutges en pràctiques les regula el Consell General del Poder Judicial en vista del programa elaborat per l'Escola Judicial.

En cap cas la durada del curs teòric de formació és inferior a nou mesos. Les pràctiques tutelades tenen una durada mínima de quatre mesos; la mateixa durada mínima té la destinada a dur a terme funcions de substitució o suport.

6. Els que superin el curs teòric i pràctic són nomenats jutges per l'ordre de la proposta feta per l'Escola Judicial.

7. El nomenament l'estén el Consell General del Poder Judicial, mitjançant una ordre, i amb la presa de possessió queden investits de la condició de jutge.»

Setze. Es modifica l'apartat 2 de l'article 308, que queda redactat de la manera següent:

«2. Sense perjudici del que estableix l'article 301.4, els aspirants aprovats que no puguin ser nomenats jutges titulars d'òrgans judicials ingressen en la carrera judicial en qualitat de jutges en expectativa de destinació, i prenen possessió davant el president del Consell General del Poder Judicial, al qual queden adscrits als efectes que preveuen els articles 210.1, 216, 216 bis, 216 bis 2, 216 bis 3 i 216 bis 4.

Els jutges en expectativa de destinació tenen preferència sobre els jutges substituïts en qualsevol crida per a l'exercici de les funcions a les quals es refereixen els articles que indica el paràgraf anterior i han de cessar en la seva comesa en el moment en què siguin nomenats jutges titulars i destinats a les vacants que es vagin produint, segons l'ordre numèric que ocupin a la llista d'aspirants aprovats.»

Disset. Es modifica l'article 347 bis, que queda redactat de la manera següent:

«1. En cada tribunal superior de justícia, i per a l'àmbit territorial de la província, s'han de crear les places de jutges d'adscripció territorial que determini la Llei 38/1988, de 28 de desembre, de demarcació i planta judicial.

2. Per designació del president del tribunal superior de justícia, els jutges d'adscripció territorial han d'exercir les funcions jurisdiccionals a les places que estiguin vacants, com a reforç d'òrgans judicials o a les places el titular de les quals estigui absent per qualsevol circumstància, de conformitat amb les previsions que estableix aquesta Llei.

3. A les comunitats autònomes pluriprovincials i quan les raons del servei ho requereixin, el president del tribunal superior de justícia pot efectuar crides per a òrgans judicials d'una altra província pertanyent a l'àmbit territorial del tribunal esmentat. En aquests casos, els desplaçaments del jutge d'adscripció territorial donen lloc a les indemnitzacions que per raó del servei es determinin per reglament.

4. A les comunitats autònomes on hi hagi més d'una llengua oficial o tinguin dret civil propi s'hi han d'aplicar, per proveir aquestes places, les previsions que la present Llei estableix a aquest efecte.»

Divuit. Es modifica l'apartat 1 de l'article 371, que queda redactat de la manera següent:

«1. Els jutges i magistrats tenen dret a gaudir, durant cada any natural, d'unes vacances retribuïdes de vint-i-dos dies hàbils, o dels dies que corresponguin proporcionalment si el temps de servei durant l'any va ser menor.

Als efectes del que preveu aquest article, no es consideren dies hàbils els dissabtes.»

Dinou. Es modifica l'apartat 3 de l'article 373, que queda redactat de la manera següent:

«3. També tenen dret a llicència per dur a terme estudis relacionats amb la funció judicial, amb l'informe previ favorable del president del tribunal corresponent, que ha de tenir en compte les necessitats del servei.

Finalitzada la llicència, s'ha d'eleva al Consell General del Poder Judicial una memòria dels treballs efectuats, i si el seu contingut no és suficient per justificar-la, s'ha de compensar la llicència amb el temps que es determini de les vacances de l'interessat.»

Vint. Es modifica l'apartat 4 de l'article 373, que queda redactat de la manera següent:

«4. També poden gaudir de fins a tres dies de permís en l'any natural, de manera separada o acumulada. Els superiors respectius només els poden denegar per necessitat del servei.»

Vint-i-u. S'afegeix un número 8 a l'article 373 amb el contingut següent:

«8. Els jutges i magistrats poden sol·licitar al president del qual depenguin absentar-se de la seu de l'òrgan judicial en què estiguin destinats fins a un màxim de tres dies al mes i no més de nou a l'any, per estudiar o resoldre causes d'una complexitat especial, fer front a situacions d'acumulació d'assumptes quan això no sigui atribuïble al rendiment del sol·licitant, o quan altres circumstàncies així ho aconsellin, i ho han de comunicar, almenys, amb tres dies d'antelació. Aquesta autorització només s'ha de denegar, motivadament, quan coincideixi amb assenyalaments, vistes o deliberacions o no quedin cobertes les necessitats del servei.

Per concedir aquestes autoritzacions no és obstacle el gaudi en el mateix mes dels permisos als quals es refereix el número 4 d'aquest precepte.»

Vint-i-dos. Es modifica l'article 374, que queda redactat de la manera següent:

«Qui pel fet d'estar malalt no pugui assistir al despatx, ho ha de comunicar al president del qual depengui immediatament i ha de sol·licitar la llicència que acrediti la malaltia i la previsió mèdica sobre el temps necessari per al seu restabliment.»

Vint-i-tres. Es modifica l'apartat 2 de l'article 375, que queda redactat de la manera següent:

«2. Les llicències per dur a terme estudis en general donen dret a percebre les retribucions bàsiques i per raó de família. Les llicències per dur a terme estudis relacionats amb la funció jurisdiccional ho són sense cap limitació d'havers.

No obstant això, els dies de llicència per dur a terme estudis, relacionats o no amb la funció jurisdiccional, per un temps superior a 20 dies anuals no donen dret a cap retribució, llevat de les que tinguin per objecte activitats formatives obligatòries per canvi d'ordre o especialitat, que ho són sense cap limitació d'havers en tot cas.»

Vint-i-quatre. Es modifica l'apartat 3 de l'article 375, que queda redactat de la manera següent:

«3. Les altres llicències i permisos no afecten el règim retributiu de qui els gaudeixi, sense perjudici del que disposa aquesta Llei. En el cas de les llicències per malaltia, els integrants de la carrera judicial, en situació d'incapacitat temporal per contingències comunes, perceben el cinquanta per cent de les retribucions tant bàsiques com complementàries, com, si s'escau, la prestació per fill a càrrec, des del primer fins al tercer dia de la situació d'incapacitat temporal, i es prenen com a referència les que percebien el mes immediatament anterior al de causar-se la situació d'incapacitat temporal. Des del dia quart fins al vintè dia, tots dos inclosos, perceben el setanta-cinc per cent de les retribucions tant bàsiques com complementàries, com de la prestació per fill a càrrec, si s'escau. A partir del dia vint-i-unè i fins al dia cent vuitanta, tots dos inclosos, perceben la totalitat de les retribucions bàsiques, de la prestació per fill a càrrec, si s'escau, i de les retribucions complementàries. Quan la situació d'incapacitat temporal derivi de contingències professionals, la retribució a percebre es pot complementar des del primer dia, fins assolir com a màxim les retribucions que corresponien al personal esmentat el mes anterior al de causar-se la incapacitat.

A partir del dia cent vuitanta-u és aplicable el subsidi que estableix l'apartat 1.B) de l'article 20 del Reial decret legislatiu 3/2000, de 23 de juny, pel qual s'aprova el text refós de les disposicions legals vigents sobre el règim especial de Seguretat Social del personal al servei de l'Administració de justícia.

L'òrgan competent ha de determinar els supòsits en què amb caràcter excepcional i degudament justificats es pugui establir un complement fins assolir, com a màxim, el cent per cent de les retribucions que gaudien en cada moment. A aquests efectes, es consideren en tot cas degudament justificats els supòsits d'hospitalització i intervenció quirúrgica.

En cap cas els funcionaris adscrits als règims especials de Seguretat Social gestionats pel mutualisme administratiu poden percebre una quantitat inferior en situació d'incapacitat temporal per contingències comunes a la que correspongui als funcionaris adscrits al règim general de la Seguretat Social, inclosos, si s'escau, els complements que siguin aplicables a aquests últims.

Les referències a dies incloses en el present número s'entenen fetes a dies naturals.»

Vint-i-cinc. Es modifica l'article 502, que queda redactat de la manera següent:

«1. Els funcionaris tenen dret a gaudir, durant cada any natural, d'unes vacances retribuïdes de vint-i-dos dies hàbils, o dels dies que corresponguin proporcionalment si el temps de servei durant l'any és menor. A aquests efectes, no es consideren dies hàbils els dissabtes, sense perjudici de les adaptacions que s'estableixin per als horaris especials.

2. El Ministeri de Justícia i les comunitats autònomes en els àmbits territorials respectius són competents per dictar les normes respecte a la forma de gaudi de les vacances, així com sobre els procediments per a la seva concessió.»

Vint-i-sis. Es modifica l'article 503, que queda redactat de la manera següent:

«1. Per causes justificades, els funcionaris tenen dret als mateixos permisos i amb la mateixa extensió que els que estableix la normativa vigent aplicable als funcionaris de l'Administració General de l'Estat.

2. El gaudi d'aquests permisos té els mateixos drets econòmics que els funcionaris de l'Administració General de l'Estat.»

Vint-i-set. Es modifica el paràgraf segon de l'article 504.5, que queda redactat de la manera següent:

«Sense perjudici de l'obligació de comunicar, en la forma que es determini per reglament, la impossibilitat d'assistència a la feina per raó de malaltia durant la jornada laboral del dia en què aquesta es produeixi, els funcionaris han de sol·licitar de l'autoritat competent la llicència per malaltia.»

Vint-i-vuit. Es modifica el paràgraf setè de l'apartat 5 de l'article 504, que queda redactat de la manera següent:

«Els funcionaris dels cossos al servei de l'Administració de justícia en situació d'incapacitat temporal per contingències comunes, perceben el cinquanta per cent de les retribucions tant bàsiques com complementàries, com, si s'escau, la prestació per fill a càrrec, des del primer fins al tercer dia de la situació d'incapacitat temporal, i es prenen com a referència les que percebien el mes immediatament anterior al de causar-se la situació d'incapacitat temporal. Des del dia quart fins al vintè dia, tots dos inclosos, perceben el setanta-cinc per cent de les retribucions tant bàsiques com complementàries, com de la prestació per fill a càrrec, si s'escau. A partir del dia vint-i-unè i fins al dia cent vuitanta, tots dos inclosos, perceben la totalitat de les retribucions bàsiques, de la prestació per fill a càrrec, si s'escau, i de les retribucions complementàries. Quan la situació d'incapacitat temporal derivi de contingències professionals, la retribució a percebre es pot complementar des del primer dia, fins assolir com a màxim les retribucions que corresponien al personal esmentat el mes anterior al de causar-se la incapacitat.

A partir del dia cent vuitanta-u és aplicable el subsidi que estableix l'apartat 1.B) de l'article 20 del Reial decret legislatiu 3/2000, de 23 de juny, pel qual s'aprova el text refós de les disposicions legals vigents sobre el règim especial de Seguretat Social del personal al servei de l'Administració de justícia.

L'òrgan competent ha de determinar els supòsits en què amb caràcter excepcional i degudament justificats es pugui establir un complement fins assolir, com a màxim, el cent per cent de les retribucions que gaudien en cada moment. A aquests efectes, es consideren en tot cas degudament justificats els supòsits d'hospitalització i intervenció quirúrgica.

En cap cas els funcionaris adscrits als règims especials de Seguretat Social gestionats pel mutualisme administratiu poden percebre una quantitat inferior en situació d'incapacitat temporal per contingències comunes a la que correspongui als funcionaris adscrits al règim general de la Seguretat Social, inclosos, si s'escau, els complements que siguin aplicables a aquests últims.

Les referències a dies incloses en el present número s'entenen fetes a dies naturals.»

Vint-i-nou. S'introdueix un nou apartat 3 a l'article 528, amb el contingut següent:

«3. Per motius excepcionals, el Ministeri de Justícia, o si s'escau les comunitats autònomes amb competències en matèria de justícia, poden acordar plans d'ordenació de recursos humans en els termes i de conformitat amb el que preveu la normativa vigent per als funcionaris de l'Administració General de l'Estat.»

Trenta. S'afegeix una nova disposició addicional setzena, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional setzena. *Límit a les crides.*

En cap cas és procedent cap crida si no hi ha disponibilitat pressupostària en vista de les comunicacions que periòdicament efectua el Ministeri de Justícia de conformitat amb el que preveu el Reial decret 431/2004, de 12 de març, pel qual es regulen les retribucions que preveu la disposició transitòria tercera de la Llei

15/2003, de 26 de maig, reguladora del règim retributiu de les carreres judicial i fiscal.»

Trenta-u. S'afegeix una nova disposició addicional dissetena, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional dissetena. *Presentació dels plans anuals de substitució i de les llistes de l'article 200.*

Els presidents dels òrgans col·legiats corresponents, en el marc de les seves competències respectives i, si s'escau, a través dels degans, han de vetllar perquè els plans anuals de substitució i les llistes a les quals es refereix l'article 200 d'aquesta Llei constin en el Consell General del Poder Judicial almenys dos mesos abans de l'u de gener de cada any.

En tot cas, el Consell General del Poder Judicial pot adequar els plans anuals aprovats quan, com a conseqüència d'un concurs de trasllat o qualsevol altra circumstància, sigui necessari.»

Trenta-dos. S'afegeix una nova disposició addicional divuitena, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional divuitena. *Previsions dels plans anuals de substitució.*

Els plans anuals de substitució han de preveure els supòsits en què el possible substitut participi en mesures de suport o reforç, o quedi adscrit amb rellevament de funcions a un altre òrgan, a fi de rellevar-lo de la substitució que li pugui correspondre, llevat que manifesti expressament el contrari. De la mateixa manera han de preveure la solució que s'hagi d'adoptar davant qualsevol altra situació de possible duplicitat d'assenyalaments.»

Trenta-tres. S'afegeix una nova disposició addicional dinovena, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional dinovena. *Plans de substitució corresponents de partits judicials.*

Si es considera oportú, a iniciativa dels degans, les juntes de jutges dels partits afectats, el president de l'audiència provincial, el president del tribunal superior de justícia o del mateix Consell General del Poder Judicial, es poden aprovar plans de substitució que incloguin diversos partits judicials, i el degà del partit judicial amb més habitants ha d'assumir les tasques pròpies que li encomana aquesta Llei.»

Trenta-quatre. S'afegeix una nova disposició addicional vintena, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional vintena. *Delegació d'atribucions en matèria de substitucions.*

Els presidents dels tribunals superiors de justícia poden delegar les atribucions que els reconeix aquesta Llei en matèria de substitucions en els presidents de les audiències provincials del seu territori que considerin oportú.»

Trenta-cinc. S'afegeix una disposició transitòria quaranta-unena, amb la redacció següent:

«Quaranta-unena. *Suspensió de la percepció de la paga extraordinària del mes de desembre de 2012.*

La supressió de la percepció de la paga extraordinària del mes de desembre de 2012 als membres del cos de secretaris judicials i a la resta del personal al servei

de l'Administració de justícia ha de tenir lloc en la forma que estableix el Reial decret llei 20/2012, de 13 de juliol, de mesures per garantir l'estabilitat pressupostària i de foment de la competitivitat, i s'ha d'adequar la paga esmentada a fi que la minoració resultant sigui anàloga a la de la resta de funcionaris.»

Disposició addicional primera. *Mesures de reordenació i racionalització de les administracions públiques.*

El Consell General del Poder Judicial ha d'adoptar, en l'àmbit de la seva competència, les mesures de reordenació i racionalització de les administracions públiques amb un contingut i abast similar a les que preveu el Reial decret llei 20/2012, de 13 de juliol, de mesures per garantir l'estabilitat pressupostària de la competitivitat, que siguin necessàries.

Disposició addicional segona. *Modificació de la Llei orgànica 5/2000, de 12 de gener, reguladora de la responsabilitat penal dels menors.*

Es modifica l'apartat 4 de l'article 2 de la Llei orgànica 5/2000, de 12 de gener, reguladora de la responsabilitat penal dels menors, que queda redactat de la manera següent:

«4. La competència per conèixer dels delictes que preveuen els articles 571 a 580 del Codi penal correspon al Jutjat Central de Menors de l'Audiència Nacional.

Igualment correspon al Jutjat Central de Menors de l'Audiència Nacional la competència per conèixer dels delictes comesos per menors a l'estranger quan de conformitat amb l'article 23 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, i amb els tractats internacionals en correspongui el coneixement a la jurisdicció espanyola.

La referència de l'últim incís de l'apartat 4 de l'article 17 i totes les altres que conté la present Llei al jutge de menors s'entenen fetes al jutge central de menors en el que afecta els menors imputats per qualsevol dels delictes a què es refereixen els dos paràgrafs anteriors.»

Disposició transitòria primera. *Plans anuals de substitució i llistes de l'article 200.*

Després de l'entrada en vigor d'aquesta Llei i mentre no s'aprovin els plans anuals de substitució i les llistes a les quals es refereix l'article 200, el Consell General del Poder Judicial ha de vetllar perquè les substitucions i les crides que sigui necessari fer s'ajustin als criteris que estableix aquesta Llei en tot allò que sigui possible.

Disposició transitòria segona. *L'aprovació dels plans anuals de substitució i de les llistes de l'article 200.*

El Consell General del Poder Judicial ha d'aprovar abans del 15 de març de 2013 els plans anuals de substitució i les llistes a què es refereix l'article 200 de la Llei orgànica del poder judicial, als efectes d'aprovar-los en els quinze dies subsegüents.

Disposició transitòria tercera. *Actualització de les retribucions que preveu el Reial decret 431/2004, de 12 de març.*

Després de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el Govern ha de procedir a l'actualització del règim i les quanties de les retribucions que preveu el Reial decret 431/2004, de 12 de març, per al pagament de substitucions, serveis extraordinaris i participacions en programes d'actuació per objectius.

En tot cas, la quantia de la retribució per substitució, en els casos en què se n'estableixi la procedència reglamentàriament, ha de ser igual al 80% del complement de destinació previst per a l'exercici professional en l'òrgan que se substitueixi.

Disposició transitòria quarta.

El que preveu l'article únic, apartat quinze, d'aquesta Llei, relatiu a l'article 307 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, no és aplicable als qui, a l'entrada en vigor de la present Llei, estiguin fent el curs de selecció preceptiu a l'Escola Judicial.

Disposició transitòria cinquena. *De l'entrada en vigor de l'article 375.3.*

El que es preveu respecte a l'apartat 3 de l'article 375 de la Llei orgànica del poder judicial, entra en vigor quan l'òrgan competent determini els supòsits en què amb caràcter excepcional i degudament justificats es pugui establir un complement fins assolir, com a màxim, el cent per cent de les retribucions que gaudien en cada moment i, en tot cas, en el termini màxim de sis mesos.

Disposició transitòria sisena. *De l'entrada en vigor del paràgraf setè de l'article 504.5.*

El que es preveu respecte al paràgraf setè de l'article 504.5 de la Llei orgànica del poder judicial, entra en vigor quan l'òrgan competent determini els supòsits en què amb caràcter excepcional i degudament justificats es pugui establir un complement fins assolir, com a màxim, el cent per cent de les retribucions que gaudien en cada moment i, en tot cas, en el termini màxim de sis mesos.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

Aquesta Llei orgànica es dicta en exercici de les competències que atribueix a l'Estat en matèria d'administració de justícia l'article 149.1.5a de la Constitució.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei orgànica entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,
Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei orgànica i que la facin complir.

Madrid, 27 de desembre de 2012.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
MARIANO RAJOY BREY